

Xiprers del cementiri municipal

Esparreguera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de Can Claramunt.
Emplaçament Dins del recinte.

Coordenades:

Latitud: 41.53083
Longitud: 1.8826
UTM Est (X): 406782
UTM Nord (Y): 4598290

Classificació

Número de fitxa 08076 - 190
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Ordenança municipal no fiscal n. 41, 10-1-1997.
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament d'Esparreguera.
Fitxes associades:
[Cementiri municipal.](#)
Autoria de la fitxa ArqueoCat SL- Josefa Huertas i Natalia Salazar
Data de registre de la fitxa: dj., 22/05/2008 - 02:00

Descripció

Conjunt de 24 xiprers d'una alçada entre els 8 i els 12 metres, amb una volta de canó d'entre 0,85 i 2,10 m i una capçada d'entre 4 i 5 m de diàmetre. Són de la família cupressàcies, gènere " Cupressus", espècie " Cupressus sempervivens". Es tracta d'una conifera de fulla escamosa, persistent a mode d'escames adherides a petites branques, lleugerament separades al vértex i aromàtiques. Les seves fructificacions són molt conegudes (nous de Xipre) i constituïdes per 8-10 escames llenyoses que en madurar s'entreobren per alliberar la llavor. El xiprer és una planta que no presenta particulars exigències de clima ni de terreny, resistint climes hivernals rigurosos o terrenys desfavorables i poc humits. Destaca el seu creixement ràpid, podent arribar a viure milers d'anys, i adquirint alçades de fins a 30 m. La seva fusta és temuda per incorruptible i apreciada alhora. Segons la llegenda, amb ella varen ser contruïts l'Arca de Noè i el Temple de Salomó. El xiprer formava grans masses forestals a Grècia i l'Orient Mitjà, des d'on els Grecs i els Romans el van estendre pels països de la riba del "Mare Nostrum". El seu nom prové del terme grec "Kyparissos", del que després va agafar el seu nom l'illa de Xipre. A la nostra vila el trobem presidint llocs monumentals com el cementiri o l'ermita del Puig, ja que la majestuositat i la seva forma esbelta n'afavoreixen aquest ús.

Història

Edat estimada de 110 anys.

Bibliografia

(1997): Càtalog d'arbres d'interès local. Ajuntament d'Esparreguera. Inèdit.

